

## PESEM DELA.

Zložil Bogumil Gorenjko.

Pa škrjanček poje  
o pšeničnem zlatu,  
poje kmetško pesem  
meni, kmetu-bratu:

— Kaj, žanjica?  
Kaj te moti mak?  
Le nabrusi le srpič!  
Kaj škrjanček  
ni tvoj znanček,  
mladi ti deklíč,  
da ne čuješ  
pesmice njegove?

On prepeva  
pesem dela,  
ker je kmet;  
mojo pesem  
on prepeva,  
ker je kmet, moj brat!



## DEKLIČJE PESMI.

Zložil Bogumil Gorenjko.

1.

Ej, kar čez noč  
pisani lončki so mi oživali,  
ej, kar čez noč  
nageljni mladi so v njih mi vzbrsteli.

Ej, kar čez noč  
prišel je majnik v polje,  
ej, kar čez noč  
prišel nemir je v srce . . .

2.

Grlica mi zažrnila  
v somrak je tih,  
deklica rože zalila  
v lončkih drobnih.

„Kaj ti je, grlica,  
s črnim tračičkom krog vrata;  
kaj bi povedala  
rada mi, ptičica zlata?“

„Oj ne zalivaj  
rožicam, deklica, cvetek ti moj!  
Preden razgorel  
v gredi zeleni se nagelj bo tvoj,  
preden odprle  
lilije bodo cvetove srebrne,  
moral v tujino na boj  
fantič bo tvoj!“

„Molči mi, grlica  
ti ljubosumna,  
ti hudomušna  
ptička poredna!“

Ni ji verjela  
deklica, lice rdeče,  
v sanjah mladostnih  
radostne sreče.

3.

Čula sem pesem polnočno,  
žalno tako,  
kot da jemal bi od doma  
dragí slovo.

— Kam greš, predragi, od doma  
v daljni tja svet?  
Ves brez ljubezni, predragi,  
daljni je svet!

Pa izzvenela je pesem  
v tiho polnoč;  
težko mladenič poslavljaj  
se je od koč . . .

4.

Med pšenico mak  
nič več ne žari,  
kot je prejšnje dni  
ko je bil še on!

Šel je čez polje,  
radostno srce,  
za klobukom cvet  
iz gredice moje,  
kosico na rami,  
in zavriskal je,  
da je med gorami  
se lovil odmev.

Pa prišel nekdo  
z ostrejšo kosô,  
pa pokosil nježa,  
rože moje z njim.

In več ne žari  
se kot prejšnje dni  
med pšenico mak,  
in ne veseli  
srp devojke več  
kakor prejšnje dni.

